

כותרת: נספח 1 - קבלת השונה - פעילות נוספת -

טקסטים

הכותב/ת: אייל מור יוסף (עורך)

מתוך חוברת הכנה לצה"ל: "מנהיגות ומעורבות בקרב בני הקיבוצים"

הברווזון המכוער/ הנס כריסטיאן אנדרסן

ויהי היו ואמא ברווזה ישב ודגרה בסבלנות על שש ביצים יפות למראה. לא עבר זמן רב ונבקעו חמש ביצים מתחת לגופה החם של אמא ברווזה וחמישה אפרוחים צהובים חמודים הציצו לאווירו של העולם, להושיט לקבל את ארוחתם הראשונה. ורק הביצה השישית, שהייתה הגדולה מכולן, לא נתבקעה. חמשת האפרוחים כבר טרפו תולעת ונרדמו, ואילו הביצה השישית טרם נבקעה. שעות אחדות חלפו ללא סימן חיים עד שלבסוף התחילה הביצה מתגלגלת על פני העשב ומתוכה יצא אפרוח מכוער וצנום, עיניו נוגות והוא מדדה בחוסר יציבות על רגליו הדקיקות כקורי עכביש.

"אבוי לי", חשבה אמא ברווזה. "כמה הוא שונה מהאחרים!" ואכן, לא היה הברווזון המכוער דומה לשאר אחיו צהובי הכנף. לא הייתה כל בררה לאימא ברווזה אלא לשים אותו בין שאר אפרוחיה ולהעמיד פנים בעיני כל בעלי הכנף סביבה שהכל אצלה כשורה. כאשר גדלו האפרוחים, החליטה אימא ברווזה לצאת עמם לטיול, היא ערכה אותם בשורה וצעדה בראשם גאה לחצר המשק. אכן שורה לתפארת, אלמלא אותו ברווזון מכוער אשר בקושי הלך, והיה נופל מדי פעם אל תוך הבוץ ומתלכלך. אימא ברווזה עשתה עצמה כאילו אינה חשה בכך והמשיכה בדרכה למלכת חצר המשק הטרודה. "הרשי נא לי להציג לפניך את ברווזי", אמר ברווזה, וכל אחד מן הברווזים נפנף בזנבו כפי שלימדה אותו אימא. רק הברווזון, קד קידה הפוכה, איבד את שיווי משקלו ונפל אחורנית. המלכה הביטה בקרירות ואמרה: "אכן ברווזים חמודים גברת ברווזה, אך עליך לעשות משהו עם הברווז האחרון, התנהגותו ממש מזעזעת". הברווזון השפיל את ראשו בעצב ואילו חמשת האפרוחים ציחקו.

אחרי מאורע זה, ידעו כבר כל תושבי החצר כי הברווזון לא יכול היה עוד לשאת את חיו בחצר ונחליט לברוח. כך ברח לו מזדה בין גדרות ושיחים, עד שהגיע אל האגם, שם קיננו ברווזי הבר. אולם גם בין ברווזי הבר לא מצא הברווזון המכוער את מקומו. הם ידעו לצלול טוב ממנו והוא חש עלוב לידם. הוא המשיך לנדוד עד שגילה בקתה מוזרה בתוך היער. בבקתה הייתה זקנה ועמה חתול ותרנגולת. הזקנה שמחה שבא כי הייתה רעבה מאוד, וחשבה שהברווזון יוכל להטיל בשבילה ביצים טובות למאכל. אולם משגילתה כי אין הברווזון מסוגל להטיל ביצים, גירשה אותו כשהיא צועקת אחריו: "איו אתה יודע להטיל ביצים ואין כל תועלת בך. הסתלק!" הברווזון מחה דמעה והמשיך בודד בעולם. לבסוף הגיע הברווזון לאדמת בור ומצא בה מחסה ושם מתחת לעץ ראה מראה שעורר בו געגועים לביתו.

מתוך הסבך התנשאה עדת ברבורים ארוכי צוואר כשהם מטים לעבר השמש. הברווזון הרים את צווארו המסורבל, כאילו רצה להצטרף אליהם, אך הציפורים ההדורות נעלמו. מעולם לא הרגיש את עצמו הברווזון כ"כ מסכן ועלוב, והוא החליט ללכת לנהר כדי את צרותיו. אך הנהר היה קפוא מקור, ואילמלא הילדים ששיחקו בו לא היה מי שיציל את

הברווזון. הילדים הביאו אותו הביתה, אך הוא ידע שאין זה מקומו, בעיקר אחרי ששמע את אימם מציעה בהתלהבות לבשלו לארוחת הערב. ברבות הימים גדלו כנפיו והתחזקו, והוא גם למד להגביה עוף למחייתו. כל זאת משום שחייב היה להתמודד עם כל הסכנות האורבות לברווזון בודד בעולם. באחת הטיסות הגיע לגן ציבורי ובגן שטו להם ברבורים צחורי כנף, אותם ברבורים שראה קודם לכן. הוא חשש מאד לגשת אליהם, כי לא ידע שמראהו השתנה בינתיים. הוא חשש שיגרשו אותו או שיהרגו אותו. לפתע חש כי רצונו להשאר עימם עז מאוד. הוא החליט להצטרף אליהם גם אם יגרשוהו. הוא פרש כנפיים וטס לעבר הברבורים וראה להפתעתו שהם שטים לקראתו ולא מתרחקים ממנו. ודאי עכשיו יתקפוני, חשב, והשפיל את מבטו, אך ברגע שעשה כן, השתקפה לו בבואתו והוא ראה להפתעתו, כי איננו עוד הברווזון המכוער שהכיר, לפניו ראה ברבור יפה כנפיים וצחור. כל הברבורים וקיבלוהו בסבר פנים יפות, וכך שט לו כשהוא מוקף ברבורים כמותו, ושוב לא היה נרדף בידי יצור כלשהוא, לא אדם, לא חיה ולא ברווז. מובן שהייתה סיבה חשובה לשינוי הגדול שחל בו אין הוא נולד בתוך ביצת ברבור.

הסיפור על האיש הירוק / יהונתן גפן

אם במקרה אני פוגש מישהו
שלא מבין אותי או חושב שאני תינוק,
אם במקרה,
אני פוגש מישהו
שלא יודע לצחוק ולבכות,
אם אני פוגש מישהו כזה,
אני תיכף מספר לו על האיש הירוק:

היה היה פעם, בעיר ירוקה, גר לו איש אחד, איש ירוק. האיש הירוק גר בבית ירוק עם דלת ירוקה וחלונות ירוקים. הייתה לו אישה ירוקה, ושני ילדים ירוקים. ובלילות, הוא היה ישן במיטה הירוקה שלו וחולם חלומות ירוקים ירוקים. יום אחד, קם האיש הירוק בבקר ירוק, נעל נעליים ירוקות, לבש חולצה ירוקה ומכנסים ירוקים, על ראשו חבש כובע ירוק ויצא החוצה. האיש הירוק נכנס לאוטו הירוק שלו, ונסע בכביש הירוק.

מצד אחד של הכביש, ראה האיש ים ירוק, ומצד שני המון פרחים ירוקים. זה היה יום יפה, והאיש הירוק שמח, ושר שירים ירוקים, ועשן סיגריות ירוקה עם עשן ירוק. ואז ראה האיש הירוק שעל שפת הכביש עומד איש כחול. האיש הירוק עצר את האוטו הירוק שלו ושאל את האיש הכחול:

- "הי איש כחול, מה אתה עושה פה?"
- "אני?" אמר האיש הכחול, "אני מסיפור אחר."

"הקשר עם האחר שזור אך ורק בתור אחריות. בין אם אתה מקבל או דוחה אותה, בין אם אתה יודע או אינך יודע איך ליטול אותה. בין אם אתה מסוגל לעשות משהו קונקרטי

למען האחר, אם לאו. לומר: הנני. לעשות משהו למען האחר, לתת, להיות רוח אנוש. (עמנואל לוינס/ אתיקה והאינסופי – שיחות עם פיליפ נמו)

"תגובותיכם לבני האדם הן רק מדדים לתפיסה העצמית שלכם. תגובותיכם מלמדות עליכם יותר מאשר הן מעידות על אחרים. אינכם יכולים לאהוב או לשנוא משהו באדם אחר אלא אם כן זה משקף היבט בכם שאתם אוהבים או שונאים ... האנשים שאתם סולדים מהם יותר מכל, יחד עם אלו שאתם מעריצים ואוהבים (הם) מראות שמנחות אתכם לגלות חלקים של עצמכם שאתם זוחים, ולאמץ את מיטב מעלותיכם... משימתכם היא לבחון את כל ההחלטות, השיפוטיות וההשלכות שאתם עושים על אחרים, ולהתחיל לראות אותם כמרמזים לדרך שבה תוכלו לרפא את עצמכם, ולהיות שלמים (ד"ר שרי קרטל סקוט)

"ויברא אלוהים את האדם בצלמו, בצלם אלוהים ברא אותו ונקבא ברא אותם..."

ההולך ברקידה

מפני מה העורב הולך ברקידה?

פעם אחת ראה העורב יונה הולכת הליכה יפה יותר מכל העופות. ישרה בעניו הליכת היונה, אמר בליבו: גם אני כמותה – והיה משבר עצמיו בהליכה.

והיו העופות משחקים לו.

נתבייש העורב ואמר: אחזור להליכתי הראשונה. בא לחזור ולא יכול. ששכח הליכתו

הראשונה, והיה כמרקד – ולא עלתה בידו לא ההליכה הראשונה ולא אחרונה. (אלף

בית דבן סירא נוסח א')